

Завдання з МНД для магістрів 1 курсу оркестрового факультету (скрипка, струнні), викладач В. Г. Сумарокова:

29.04.2020. Тема: Напрямки і види наукових досліджень. Концепція, етапи і структура дослідження.

Види наукової літератури, жанри, зміст і форма наукових праць. Структура наукової дослідження, її узалежненість від обраної концепції. Важливість теоретичного підґрунтя роботи. Типова схема побудови наукових праць, її видозміни, обумовлені жанром роботи та її концепцією. Основні форми викладу результатів етапів здійсненого дослідження, роль наукової періодики, публіцистики та музичної критики в оприлюдненні проміжних результатів роботи. Довільність та послідовність у реалізації етапів дослідження. Пріоритетність етапу теоретико-методологічного обґрунтування роботи. Узгодженість результатів дослідження із поставленою метою.

Головні напрямки дослідницьких робіт: фундаментальні наукові, науково-теоретичні, науково-історичні, науково-прикладні, науково-педагогічні, науково-методичні, науково-популярні, науково-публіцистичні, навчально-наукові.

Підручник, навчальний посібник, науково-методична розробка як засоби впровадження наслідків наукових досліджень у навчальний процес, у педагогічну або виконавську практику.

Література:

1. Котляревський І. А. Загальні основи науково-дослідної роботи. Київ, 2008.
2. Котляревський І. Питання взаємозв'язку історичного та теоретичного музикознавства // Музика. К., 1980.
3. Котляревський І. Порівняльно-описовий метод у контексті музикознавчих досліджень // Наука – навчання: наукові записки культурологічного семінару. К., 2001. С. 15–28.
4. Шейко В. М., Кушнарєнко Н. М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності. Київ: Знання, 2006.

Запитання для самоперевірки:

1. Роз'яснити особливості жанрів науково-дослідних праць.
2. Назвати головні напрямки дослідницьких робіт.

Завдання на 06.05.2020:

1. Проаналізувати монографію за темою власної магістерської роботи: жанр, напрям дослідження, теоретичне і практичне значення, узгодженість результатів дослідження з поставленою метою.

2. Навести структуру (робочий план) власної магістерської роботи (письмово).
3. Описати мотивацію обраної структури власної магістерської роботи.

Надіслати на адресу електронної пошти [sumarokova vera@ukr.net](mailto:sumarokova_vera@ukr.net) протягом 06.05.2020.

06.05.2020. Тема: Методи аналізу змісту в музиці. Методи інтердисциплінарних досліджень.

Зміст як виражально-сміслова сутність музики. Музична форма як головний носій змісту (за Г. Ляйтентріттом). Сучасні тенденції глобалізації і соціокультурний контекст функціонування музичного мистецтва: зміст музичного твору як феномен культури. Спеціальний (присутній тільки в музиці) і неспеціальний (ідеї, предмети оточуючого світу, емоції) музичний зміст. Свідоме і несвідоме в музичному змісті. Знакова природа музики, специфіка музичної мови. «Інтонія» (Б. Асаф'єв) – «інтонема» – «музема» (Ф. Тетт). Основа музичної семіотики: не звуки чи комплекси звуків, які не можуть бути знаками, а відмінності і зв'язки між ними (У. Еко). Застосування методів компонентного аналізу. Музична лексика та синтаксис. Проблема музичних тезаурусів. Ієрархія рівнів музичного змісту. Механізми декодування і споживання значень у музиці. Дискурс у музиці й основи дискурс-аналізу. Специфіка змісту музики різних епох, художніх напрямків та стилів. Жанр як носій музичного змісту. Методи корпусної лінгвістики й інформаційний аналіз тексту. Науково-творчі парадигми як чинник специфіки втілення змісту в музиці. Екстрамузичні та парамузичні чинники в аналізі змісту в музиці. Виконавська інтерпретація як важливий чинник інтеріоризації змісту. Культурна компетентність слухача в процесі декодування смислів музичного твору. Система топіків Л. Ратнера.

Література:

1. Адорно Теодор В. Введение в социологию музыки: Двенадцать теоретических лекций. Избранное: Социология музыки. М. – Санкт-Петербург, 1999. С. 7-190.
2. Барсова И. Б. Опыт этимологического анализа // Советская музыка. 1985. № 9 (сентябрь). С. 59-66.
3. Бершадская Т. О понятиях, терминах, определениях современной музыки // Критика и музыкознание: Сборник статей. Ленинград: Музыка, 1987. Вып. 3. С. 97-113.
4. Бобровский В. П. Анализ музыкальный // Музыкальная энциклопедия. Т.1. М.: Советская энциклопедия, 1973. С. 139–145.
5. Бонфельд М. Ш. Семантика музыкальной речи // Музыка как форма интеллектуальной деятельности. Москва: КомКнига, 2007. С. 142-156.

6. Горюхіна Н. Наукові основи теоретичного музикознавства. // Питання методології радянського теоретичного музикознавства. К.: Музична Україна, 1982. С. 5-17.
7. Мазель Л. Музикознавство і досягнення інших наук // Советская музыка. 1974. № 4. С. 24–35.
8. Медушевский В. О методе музыковедения // Сборник научных трудов: Методологические проблемы музыковедения. М.: Музыка, 1987. С. 206-230.
9. Михайлов М. К. Стиль в музыке: Исследование. Ленинград: Музыка. Ленинградское отделение, 1981.
10. Назайкинский Е. В. Логика музыкальной композиции. Москва: Музыка, 1982.
11. Ручьевская Е. Об анализе содержания музыкального произведения // Критика и музыковедение. Вып. 3. Л., 1987. С. 69–96.
12. Сюта Б. Дискурс у музиці й теорія дискурс-аналізу в музичній науці // Студії мистецтвознавчі. 2010. № 1. С. 35 –42.
13. Теоретические проблемы музыкальных форм и жанров. Сборник статей // Составитель и автор предисловия Л. Г. Раппопорт. Москва: Музыка, 1971.
14. Фомин В. П. Способ существования музыкального произведения и методология сравнительного анализа. Введение в проблему // Музыкальное искусство и наука. Москва: Музыка, 1973. Вып. 2. С. 99-134.
15. Цуккерман В. А. О двух противоположных принципах слушательского раскрытия музыкальной формы // Теоретические проблемы музыкальных форм и жанров. Москва: Музыка, 1971. С. 8-25.
16. Чернова Т. Ю. Драматургия в инструментальной музыке. Москва: Музыка, 1984.

Запитання для самоперевірки:

1. Роз'яснити суть музичної форми як основного носія змісту.
2. Чи впливають соціокультурний контекст і сучасні глобалізаційні тенденції на зміст музичних творів?

Завдання на 13.05.2020:

1. Розкрити терміни: семіотика, семантика, тезаурус, ієрархія рівнів змісту, стиль, жанр, науково-творча парадигма, екстрамузичні чинники, парамузичні чинники, топік, інтерпретація, глобалізація (письмово).
2. Охарактеризувати особливості музичної семіотики.
3. Пояснити значення поняття «дискурс» і дати визначення дискурс-аналізу в музикознавстві (письмово).

Надіслати на адресу електронної пошти sumarokova_vera@ukr.net протягом 13.05.2020.

13.05.2020. Тема: Мова і стиль наукової роботи. Методика написання та редагування наукового тексту.

Стилі мови: розмовний, науковий, офіційно-діловий, публіцистичний, художній, дидактичний, риторичний, мова реклами, ЗМІ та ін., їхні характерні особливості. Сфери застосування наукового стилю: наука, техніка, освіта. Жанри, в яких реалізується науковий стиль мови (дисертація, магістерська робота, курсова робота, реферат, тези, монографія, наукова стаття, підручник, навчальний посібник, анотація).

Мовні особливості наукового стилю: строгість описів та визначень, точність, лаконічність, чіткість аргументації, використання спеціальної термінології, "нейтральної" лексики, уникання зайвої метафоричності, мовних штампів, зайвих неологізмів, термінів-синонімів, застосування різних формул, знаків, символів, графіків, схем. Особливості музичної термінології. Запозичення термінів з інших наук. Застосування аудіо- та відеоматеріалів у музикознавстві.

Основні етапи створення наукової роботи: підготовка до написання тексту, процес написання, остаточне компонування текстових блоків як відображення логіки перебігу процесу дослідження. Редагування тексту та підготовка роботи до рецензування і оприлюднення. Види редагування: спеціальне (наукове) та літературно-стильове. Скорочення як важливий елемент редагування.

Досягнення зрівноваженості між інформаційною насиченістю та комунікативністю наукових текстів. Дотримання співрозмірності структурних частин наукової роботи (глав, розділів, підрозділів, частин тощо), їхньої змістовної завершеності, логічності членування тексту, переходів від однієї структурної частини до іншої. Система рубрикації у текстах наукових робіт.